

GLASILO

delavcev organizacije združenega dela

trgovsko podjetje
za promet z industrijskimi
surovinami ter reprodukcijskim
in odpadnim blagom
s proizvodnimi obrati

dinos

61001 Ljubljana, parmova 33

LJUBLJANA, DNE 30. I. 1976

LETO XV. ŠT. 67

SREČNO NOVO LETO

Smo na začetku novega leta. Običaj je, da se najprej ozremo nazaj, da vidimo kako smo gospodarili in koliko ustvarili. Mislim, da smo z doseženim lahko zadovoljni, še posebej zato, ker smo poslovali v težjih pogojih kot leto prej in je zato ustvarjeni dohodek v mnogo večji meri posledica naših prizadevanj in naše organiziranosti.

Tudi na samoupravnem področju smo bili mnogo bolj aktivni. Ne gre samo za število zborov delavcev, ampak tudi za njihovo vsebino. Prav na tem področju pa bo treba še marsikaj storiti in izboljšati. Prenos odločanja na zборе delavcev ne pomeni samo nove kvalitete v razvoju samoupravljanja ampak tudi večjo odgovornost v pripravi in podajanju gradiva na kratek in razumljiv način. Sicer se nam lahko zgodi, da bo delavec namesto zanimanja dobil odpor do preobširnega gradiva in nerazumljivih podatkov.

In kako bomo poslovali letos?

Pričakujemo, da bomo nadaljevali uspešno poslovanje zadnjih let, čeprav bodo pogoji poslovanja težji. Ne samo zaradi vedno večjih dajatev družbeni skupnosti, ampak tudi zaradi vedno težjega pridobivanja novih virov odpadkov, ki bi bili ekonomsko opravičljivi. Nasprotno, čaka nas izredno nevhvaležna in zahtevna obdelava in zbiranje odpadkov iz podeželja in gospodinjstev, kjer gre sicer za številne a izredno skromne vire odpadkov, ki zahtevajo velike stroške zbiranja. Vendar družba od nas pričakuje, da bomo tudi na tem področju storili odločnejše korake in dokazali, da nismo samo pridobitniško usmerjeni.

Ugotavljanje in delitev dohodka je urejena s samoupravnim sporazumom. Pričakovanje, da bomo lahko delili mimo predpisanih meril, je nesmiselno. Ostane nam le skrbno gospodarjenje z razpoložljivimi sredstvi, razvijanje ustvarjalne iniciative in dosledno nagrajevanje naše učinkovitosti in sposobnosti. Na tem področju bo treba še marsikaj storiti in izboljšati. Ne gre samo za spremembo organizacijskih oblik, ampak tudi naše miselnosti, ki je še prepogosto obremenjena z neodgovornostjo in nedelavnostjo. Prepogosto se ukvarjamo samo s tem, koliko in kdaj bomo delili, premalo pa s tem koliko, na kakšen način, in s kakšnimi sredstvi bomo ustvarili.

Vedno večja mehanizacija je v veliki meri že nadomestila težavno fizično delo. Istočasno pa je ustvarila pogoje, da lahko ustvarimo več in kvalitetnejše.

V letu, v katerega stopamo, bomo praznovali 30-letnico odkar je bilo ustanovljeno podjetje. To je dolga doba in malo jih je, ki so uspeli vseh 30 let ostati našemu podjetju.

Ob koncu bi želel vsem delavcem našega podjetja veliko zdravja in osebnega zadovoljstva, dobre medsebojne odnose v zdravem in urejenem okolju, čimboljše delovne pogoje in veliko sreče, vendar ne pretiranih pričakovanj.

JANEZ RAMOVŠ

VISOK OBISK

Šestega januarja letos so naše podjetje obiskali podpredsednik izvršnega sveta SRS dr. Avguštin Lah, načelnik za gospodarstvo in komunalne zadeve skupščine mesta Ljubljane ing. Jenko in član komiteja za varstvo okolja pri izvršnem svetu Slovenije ing. Brus.

Namen obiska je bil razgovor o nekaterih problemih zajemanja odpadnih surovin, ki lahko ovirajo naraven razvoj naše dejavnosti. V času hude surovinske krize po vsem svetu je izkoriščanje doma zbranih odpadkov toliko pomembnejše. V obravnavanju našega dela je direktor tovariš Ramovš opozoril predvsem na problem denarnih depozitov, ki zavirajo nadaljnjo tehnično izpopolnitev in problem lociranja naših skladišč, pri čemer naletavamo na nerazumevanje, čeprav pri našem delu ni ne škodljivih odpadkov, ne dima ali drugih za čistost okolja škodljivih pojavov.

Obravnavali smo še vrsto drugih vprašanj, ki bodo predmet razprave tudi na I. posvetovanju o sekundarnih surovinah, ki bo v Ljubljani od 2. do 7. februarja letos. Na tem, za nas izredno zanimivem posvetovanju, bo osvetljen družben pomen odpadnih surovin, nujnost, da se zajame čim večji odstotek odpadkov in odda predelovalni industriji ter ekonomski, tehnološki in organizacijski vidiki zbiranja odpadkov ter njihovo recikliranje.

Vsekakor bo to posvetovanje dalo naši dejavnosti veliko spodbudo za nadaljnji tehnološki razvoj in modernizacijo zbiranja odpadkov, s tem pa tudi povečanje zbranih količin in precejšen prihranek deviz.

D. J.

46
76
dinos
30
let

OB 30- LETNICI NAŠE OZD

Zelo težko je na kratko preleteti 30 let uspešnega razvoja od prvih začetkov do današnjih dni. To so bila leta izgrajevanja socialistične samoupravne družbe, kjer naj ima delavec samoupravljalca najpomembnejšo besedo.

Vzporedno z razvojem družbe smo izgrajevali našo OZD in postavljali temelje dejavnosti sekundarnih surovin na Slovenskem, ki dobiva še zlasti v zadnjem času vedno večji pomen, ker je neposredno povezana z varovanjem okolja pred njegovim še večjim onesnaževanjem.

Počasi, vendar vztrajno in neumorno smo širili odkupno mrežo in gradili skladiščne objekte. Vzporedno s tem smo vlagali vedno večja sredstva v opremo za pripravo in predelavo odpadkov in v transportna sredstva za njihov prevoz, istočasno pa vzgajali in izobraževali delavce na delovnem mestu v sposobne upravljalce.

Nabirali smo znanje in izkušnje pri svojem delu in spoznali, da je skrbno in solidno gospodarjenje predpogoj uspešnemu poslovanju. Zlasti je potrebno s poslovnimi partnerji ustvariti

odnose, ki bodo temeljili na medsebojnem zaupanju in spoštovanju, še zlasti pa na poštenosti.

Mislim, da smo v tem pogledu pri veliki večini ustvarili dovolj trdne temelje z našim dosedanjim delom, da ga že lažje imenujemo partnerstvo, temelječe na trajnem povezovanju. Seveda ne sme biti nobenega uspavanja in samozadovoljstva, kajti samo stalna prizadevanja prinesejo uspehe. Doseženi uspehi pa nam morajo biti vodilo in vzpodbuda za doseganje še večjih. Prav v letošnjem letu se tem naporom ne smemo izogibati, še posebej ne zato, ker družbena skupnost od nas pričakuje, da bomo zbrali še več odpadkov, kot smo jih doslej.

Še zlasti se bomo morali tesneje povezati pri vključevanju gospodinjstev v stalno obliko medsebojnega sodelovanja. Sortiranje heterogenih odpadkov na izvoru nastajanja v gospodinjstvih mora biti tesno povezano z geslom „dajmo industriji odpadne surovine“. Prav na tem področ-

ju je še premalo prisotna naša aktivnost. Mladina po šolah mora ostati naš velik prijatelj, zato je ne smemo zapustiti, ampak jo vzgajati v naše zveste sodelavce.

Družba nas bo spoštovala in cenila toliko bolj, kolikor bolj bo videla naša prizadevanja, da bi zbrali čimvečje količine odpadkov.

Čaka nas še ogromno dela, ki ga bo mogoče opravljati samo z našo voljo. Brez nje ne bo uspeha. Pa tudi ne brez sposobnosti. Te pa nam marsikdaj primanjkuje. Zato bi še posebej ob 30-letnici želeli, da bi se ozrli vase, kajti samo do nas, našega dela in sodelovanja, našega razumevanja in zavesti bodo odvisni uspehi.

Naj končam z mislijo, da smo dolžni uspešno nadaljevati 30-letno tradicijo naše OZD in napraviti še več za DINOS – dajmo industriji odpadne surovine.

JANEZ RAMOVŠ

SKLEPI KI OBVEZUJEJO

V Ljubljani je bila 6. in 7. januarja 5. seja CK ZKS. Na dnevnem redu je bilo „uresničevanje družbene vloge in krepitev ZKS v boju za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov“. Že same priprave na to sejo so pospešile delo vseh članov. Vse organizacije so imele sestanke, na katerih so ocenili rezultate dela po 10. kongresu ZKJ in 7. kongresu ZKS. Vse ocene so pokazale, da gre za večjo aktivnost članov, pa tudi vseh delovnih ljudi. Tudi v našem podjetju smo komunisti v letu 1975 dvakrat ocenili naša prizadevanja in sprejeli sklepe, ki so nedvomno prispevali k večji politični zavzetosti.

Na 5. seji CK ZKS so bili sprejeti zelo konkretni sklepi, ki zavezujejo vse člane ZK, da povečajo svojo aktivnost pri neposrednem uresničevanju sklepov. Člani ZK morajo biti zato med najaktivnejšimi člani v SZDL in zvezi sindikatov ter zvezi socialistične mladine.

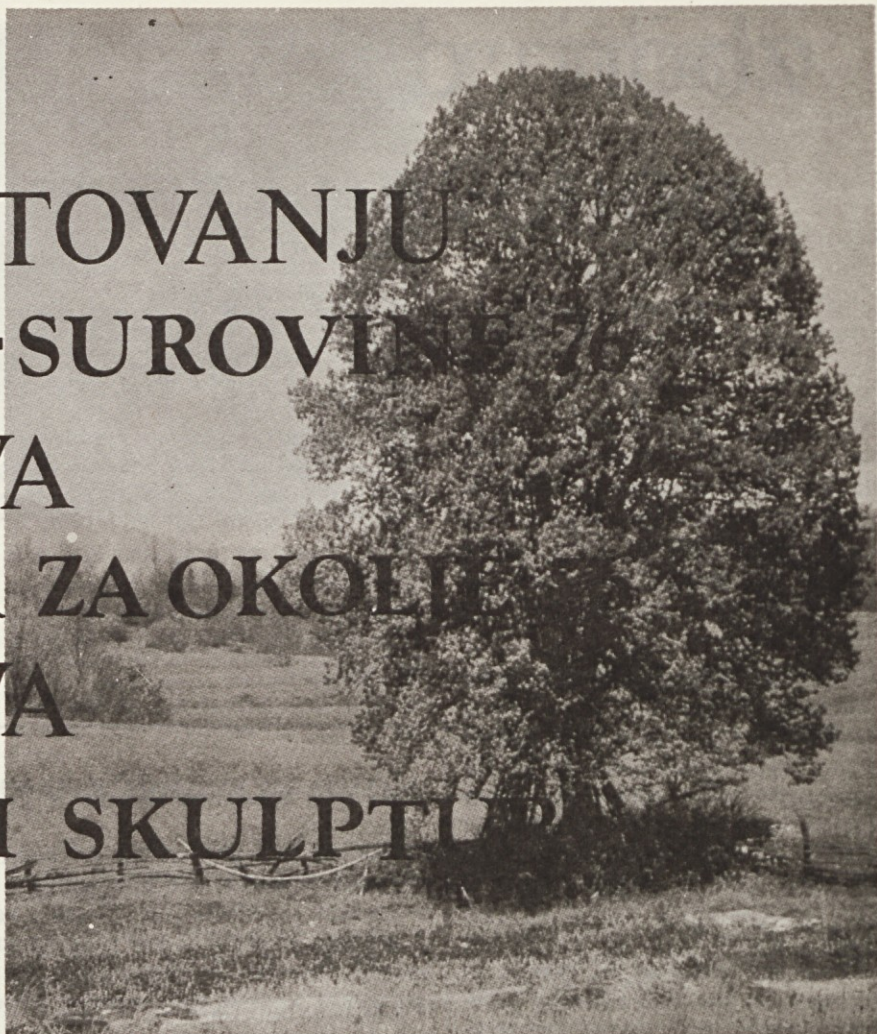
Uresničitev te naloge pa bo mogoča le, če se bomo člani ZK stalno usposabljali. To je dolžnost slehernega, ne glede na to ali je povezan na terenu ali v osnovni organizaciji v podjetju.

Člani ZK so dolžni vložiti vse svoje sile, da se bodo sklepi dosledno izvršili. Zaradi posebnosti naše organizacije imamo še posebej zahtevno delo. V vsaki delovni enoti so različna vprašanja in problemi, ki terjajo polno zavzetost. Povečanje aktivnosti in javnosti dela bo pri nas mogoče tako, da se tudi v delovni enoti, kjer sta samo 2 člana ZK, ta dva sestaneta z vodstvenimi delavci in si tako zastavijo konkretne naloge.

Z gradivom 5. seje CK ZKS se morajo seznaniti vsi. Objavljeno je bilo v posebnih prilogi časopisa „Komunist“ 12. januarja 1976.

Plešec Tone
sekretar osn. org. ZK

O POSVETOVANJU ODPADKI-SUROVINE 76 RAZSTAVA TEHNIKA ZA OKOLJE 76 RAZSTAVA VARJENIH SKULPTUR

Vabimo vas
na

otvoritev

mednarodne

razstave

varjenih

skulptur

v okviru razstave
TEHNIKA ZA OKOLJE 76
od 4. II. do 10. II. 1976,

ki bo v sredo 4. II. 1976 ob 11.30
v prizidku hale A na Gospodarskem
razstavišču v Ljubljani.

NA OTVORITVI BO SODELOVAL:
ŠTUDENSKI OKTET „TONE TOMŠIČ“
IZ LJUBLJANE

priređitelj: delovna organizacija
DINOS, Ljubljana, Parmova 33
pod pokroviteljstvom:
Kulturne skupnosti in
Zveze kulturno-prosvetnih organizacij
občine Ljubljana Bežigrad.

Posvetovanje ODPADKI – SUROVINE 76 pod pokroviteljstvom izvršnega sveta Slovenije, Raziskovalne skupnosti Slovenije in Gospodarske zbornice Slovenije bo od 2.–10. 2. v Ljubljani, istočasno pa bo od 4.–10. 2. tudi mednarodna razstava TEHNIKA ZA OKOLJE 76, kjer smo tudi mi v organizacijskem odboru.

Na posvetovanju je že doslej prijavljenih več kot 120 referatov s področja:

- odpadnih surovin v vseh agregatnih stanjih, ki se pojavljajo v proizvodnji,
- možnost zbiranja in reciklaže, to je ponovne predelave odpadkov,
- tehnična sredstva in naprave za čiščenje in predelavo odpadkov,
- ekonomski, tehnološki in organizacijski vidiki zbiranja odpadkov ter oskrbovanja industrije s surovinami,
- surovine iz odpadkov in njihova uporabnost, urejanje in varstvo okolja,
- predpisi in zakonodaja, ki ureja področje odpadkov oz. sekundarnih surovin.

Posvetovanje in razstava, ki sta prvi tovrstni v Sloveniji, sta za nas, ki se ukvarjamo z zbiranjem, sortiranjem, pripravo in predelavo odpadkov, še posebej pomembni, ker kažeta na povečan interes širše družbene skupnosti za doslej cel kup predpisov, ki dejavnosti ne pomagajo, ampak jo celo zavirajo (depozit, davčna politika ipd.).

Pomislmo le na težave pri pridobivanju ustreznih lokacij in na čas, ki je minil, predno smo uspeli dobiti primerno lokacijo in koliko je bila zaradi tega investicija dražja, ker jo je letno načela inflacija 20–30 %. Izgradnja poslovalnic v Novem mestu, Kranju in še vedno nerešeno vprašanje lokacije na področju Ljubljane to samo dokazujejo.

Upamo in pričakujemo, da bo širša družbena skupnost spoznala, da je pomen dejavnosti tesno povezan z varovanjem okolja pred še večjim onesnaževanjem in, da ji bo tudi iz tega razloga dajala potrebno podporo in pomoč.

zbori delavcev ponovno za enovito OZD

Na predlog komisije za pregled normativnih aktov skupščine Ljubljana — Bežigrad smo ponovno izdelali podrobnejšo analizo pogojev za organiziranje TOZD. Prvotna analiza je bila pomanjkljiva, ker ni vsebovala predlogov, kako naj bodo TOZD organizirane.

Gradivo je bilo posredovano vsem delovnim enotam 30. julija 1975 s predlogom, da naj se z njim seznani vsak član kolektiva. Ker je bil začetek obravnave ravno v sezoni dopustov, je bilo sklenjeno, naj se opravijo zbori v oktobru. O gradivu je bil govor tudi na političnem aktivu dne 30. julija 1975, kjer je bil med drugim sprejet sklep, da morajo biti seznanjeni z gradivom vsi. Osnova za razpravo so bili trije variantni predlogi in sicer prvi, da se formirajo TOZD po teritorialnem principu, to je po območjih Ljubljana, Celje, Maribor, Koper in komercialni biro z enotami izven Slovenije. Po funkcionalnem principu pa, da bi bila trgovina ena TOZD in proizvodnja, v tem primeru obrat Ljubljana in Bohova, druga TOZD. Tretji predlog je bil, da ostanemo enovita organizacija s tem, da imamo zборе delavcev po delovnih enotah.

Zbori delavcev so bili v vseh delovnih enotah od 14. oktobra 1975 do 12. novembra 1975. Udeležilo se jih je 378 delavcev od 491 zaposlenih, to je 76,7% vseh članov delovne skupnosti. Razprave na zborih so bile zelo živahne. Ponovno je bilo izraženo stališče, da smo svojčas že imeli organizirane enote za širša območja, pa zaradi obsežnih območij ni prišla do polne veljave volja delavcev. Ugotovili smo tudi, da smo v zadnjih dveh letih spričo povečane aktivnosti zborov delavcev dosegli v poglobljanju samoupravljanja ponoven korak naprej. Doseženi uspehi poslovanja v letu 1974 in 1975 so po oceni zborov delavcev dejansko odraz povečanega aktivnega sodelovanja

večine članov kolektiva. Povečan je bil vpliv večine članov na vse odločitve, kar nam še posebej potrjuje razprava o planih za leto 1974 in 1975. Tudi do reševanja krajevnih problemov in različnih programov so zbori pokazali večji interes in so se tako aktivneje vključevali v okolje v katerem žive.

Ponovna razprava je tudi vključila oceno sindikalnih organizacij, ki so po sklepu ZSS bile zadolžene, da ocenijo uresničevanje ustavnih določil. Tudi ta ocena v vsaki osnovni organizaciji ugotavlja, da je bil dosežen izreden napredek, kar še posebej velja za informiranje o vseh problemih in večji vpliv delavcev na odločitve.

Razumljivo pa je, da si bomo morali še naprej prizadevati za poglobljanje samoupravnih odnosov. Še naprej je treba zaostrovati odgovornost slehernega. Razumljivo je, da je odgovornost vezana tudi na zahtevnost delovnega mesta. Naša prizadevanja na področju samoupravljanja moramo zato stalno spremljati in ocenjevati. Vse to pa je pogoj, da bomo naše programe in akcijske načrte stalno dopolnjevali in usklajevali. Akcija mora biti zato stalna.

NOVO SKLADIŠČE V SLOVENSКИH KONJICAH

Ob koncu leta smo začeli s „poskusnim“ obratovanjem v novozgrajenih poslovnih prostorih naše poslovalnice v Slovenskih Konjicah. Čeprav so poslovni prostori za skladiščenje materiala nekoliko manjši kot na stari lokaciji, pa so sodobni, moderni in kar je zlasti pomembno, funkcionalni. Tudi za dobro počutje delavcev je poskrbljeno, saj imajo ustrezno urejene sanitarne in garderobne prostore ter prostor za malice in sestanke.

Zgradba in zunanji utrjen skladiščni prostor z mostovno tehtnico, bosta zelo dobro služila svojemu namenu; tudi okolje je lepo urejeno. Ko bomo dobili uporabno dovoljenje, bomo poslovalnico tudi slovesno odprli in jo izročili svojemu namenu. V upanju, da bodo delavci poslovanje, še posebej sedaj, ko delajo v mnogo boljših pogojih, uspešno nadaljevali, jim želimo veliko sreče in poslovnega uspeha v novem letu.

Janez Ramovš

iz zasedanj delavskega sveta podjetja

Tridesetega oktobra 1975 se je sestal delavski svet podjetja na 11. zasedanju, ki je bilo v glavnem namenjeno 9-mesečnemu periodičnemu obračunu za leto 1975. Tej osrednji točki dnevnega reda se je pridružila tudi ostala problematika, o kateri je moral sklepati delavski svet podjetja glede na pristojnost, odrejeno z določili statuta podjetja in ostalimi določili zakonodaje.

Iz obširnega dnevnega reda, ki je obsegal 14 točk, je delavski svet podjetja po obravnavi sprejel naslednje važnejše sklepe:

— da se na sestanku poslovodij določi koeficient obračanja reprodukcijskega blaga v skladiščih, ki naj ne bi bil daljši od 30 dni

**Surovine
so kapital
bodočnosti,
pot v ekspanzijo**

– da je potrebno za nakup reprodukcijskega blaga predhodno soglasje komercialnega sektorja podjetja

– da so dolžni poslovodje in obratovodje mesečno spremljati in poročati o izvajanju akcijskega programa upravi podjetja

– da so dolžne poslovalnice Maribor, Brežice, komercialni biro in poslovalnica Beograd v IV. trimesečju znižati obstoječe zaloge in povečati koeficient obračanja

– da komisija delavskega sveta za organizacijo, plan in delitev dohodka, ob sodelovanju s pristojnimi strokovnimi službami, opravi analizo poslovanja poslovalnice Koper z namenom, da se izboljša poslovanje v tej enoti

da se limiti OD, objavljeni v predlogu IX. sprememb pravilnika o delitvi OD, zvišajo za 15 %

– da se obračun osebnih dohodkov opravi v enakem razmerju kot se je v III. trimesečju 1975 in sicer tako, da bo dan večji poudarek stimulativnosti (odnos 75 : 25)

– da se potrdi opravljen popis vseh sredstev poslovalnic s skladišči Beograd, Maribor, Ljubljana in Kočevje

– da se odobri predlagane investicije za poslovalnice: Brežice (centralno ogrevanje), Ljubljana (plinske peči), Slov. Konjice (mostna tehnika in telefonski priključek), Novo mesto (samonakladalec), Bohova (oprema), Koper (vodovod), Kočevje (mostna tehnika) in drugo

– da se nakup skladiščnega objekta v Umagu opusti in poišče drugo cenejšo možnost za skladiščenje odpadnega materiala na področju Istre

– da se pristopi k samoupravnemu sporazumu o združevanju sredstev za gradnjo doma šole za medicinske sestre in študentskega doma v Ljubljani

– da se pristopi k poslovni interesni skupnosti za papir.

Na tem zasedanju je delavski svet podjetja sprejel še nekaj odločitev o odpisu nekaterih osnovnih sredstev in o drugih zadevah, ki pa ne posegajo v važnejšo organizacijsko področje oziroma področje gospodarjenja.

Naslednje, 12. zasedanje delavskega sveta podjetja je bilo 23. decembra 1975. Dnevni red tega zasedanja je obsegal nad 20 točk, pri čemer sta bili osrednji točki plan razvoja od leta 1976–1980 in plan za leto 1976.

Med najvažnejšimi sklepi tega zasedanja so bili:

– ugotovitev, da ostane podjetje še naprej enovita OZD po odločitvi zborov delavcev vseh poslovalnic

– ustanovitev komercialnega biroja s skladiščem v Sentvidu in Črnučah kot samostojne enote

– pristop k samoupravnemu sporazumu o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in za delitev za osebne dohodke za dejavnost trgovine SRS

– razglasitev veljavnosti IX. in X. sprememb pravilnika o delitvi osebnih dohodkov

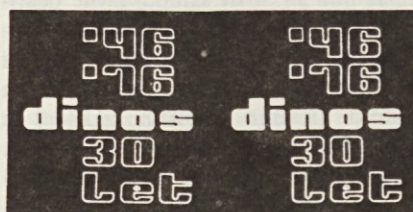
– povečanje vkalkuliranega OD kot akontacije na račun pričakovanega rezultata po zaključnem računu za leto 1975 za 10 %, razen za poslovalnico Koper in deloma za poslovalnico Beograd

– sprejem srednjeročnega programa razvoja za razdobje 1976–1980 in letnega plana za leto 1976

– sprejem amortizacijskih stopenj za merilne instrumente in naprave – druga oprema

– razrešitev dosedanjega predsednika delavskega sveta podjetja tov. Plevnika, ker odhaja na novo delovno dolžnost in izvolitev tov. Jožeta Mejaka, poslovodje poslovalnice Brežice za novega predsednika delavskega sveta podjetja.

V. Vetrovec

dinos

gradimo tri nove hišice

Gradnja treh novih počitniških hišic v Savudriji hitro napreduje.

Sezidane so na travniku pred dosedanjim počitniškim domom in so že vse tri pod streho. Vzidana so že okna in vrata in vse predelne stene.

Vsaka hišica je velika 64 m² in ima dvoje enakih stanovanj, dnevno sobo, malo sobo (kabinet), sanitarije in teraso. Med gradnjo smo načrt za dve hišici spremenili, tako, da smo zmanjšali dnevno sobo in s tem pridobili dve manjši sobici.

V mesecu januarju so se že pričela obrtniška dela. Napeljujejo vodovod in kanalizacijo, vzporedno pa tudi električno napeljavo.

Izvajalec vseh gradbenih del je Hendrik Prelogar iz Zambratije, tehnični nadzor nad gradnjo pa je poverjen Vekoslavju Martelancu. Vsa dosedanja dela so bila opravljena kvalitetno in v predvidenem času.

Če bodo letos odobrena dodatna sredstva, upamo, da bo gradnja zaključena do 1. aprila 1976.

Za vsa dosedanja izvršena dela z materialom vred smo po obračunu porabili 64 milijonov starih dinarjev. V predračunu vseh del smo planirali 100 starih milijonov, glede na podražitev in opremo stanovanj, pa bo v tem letu potrebno dodati še okoli 50 starih milijonov dinarjev.

Spomladi, ko bo gradnja zaključena, nas čaka še veliko dela. Napraviti bo potrebno še novo zelenico, otroško igrišče, določiti prostor za rekreacijo, dosaditi okrasno grmičevje in urediti parkirišča.

Pri zunanji ureditvi okolice bo potrebno zajeti vseh pet počitniških hišic v eno celoto, ki bo funkcionalno in oblikovno izražala rekreacijski center našega podjetja.

Bojan Inkret

KAKO IZBOLJŠATI SAMOUPRAVNO DELAVSKO KONTROLO

Pred dobrim letom smo izvolili 7-članski odbor delavskega nadzora. Zato je prav, da ocenimo in skušamo izboljšati delo tega organa. Z dosedanjim delom delavske kontrole ne moremo biti povsem zadovoljni, čemur so v veliki meri vzrok težave na katere nimamo vpliva. Nekaj pa je seveda tudi takih, na katere bi lahko vplivali. Pri uveljavitvi tega organa nas čakajo torej zahtevne naloge, ki pa bodo uspešno opravljene le, če se bodo vanj vključile vse politične organizacije, to je zveza sindikatov, osnovna organizacija zveze socialistične mladine in zveza komunistov. Gotovo je tudi, da bo potrebno pri organizaciji samoupravne delavske kontrole upoštevati tudi naše razmere, ker gre za razporeditev članov delovne skupnosti na 16 delovnih enot v Sloveniji in eno v Srbiji.

NEKAJ SPLOŠNIH OPREDELITEV NALOG

Po izvolitvi članov odbora delavskega nadzora so se le ti udeležili seminarja, na katerem naj bi pridobili splošno znanje. Člani, ki so bili izvoljeni pri nas, so se skoraj vsi udeležili vsaj enega seminarja, predsednik pa celo dveh. Iz gradiva za seminar povzemam le nekaj ugotovitev:

„Samoupravna delavska kontrola nima svojega lastnega namena, tako kot kontrolna funkcija v nobenem družbenem sistemu nima ciljev izven ciljev sistema, katerega del je. Zato samoupravne delavske kontrole ne moremo snovati mimo izkušenj revolucionarne prakse v razvoju socialističnega samoupravljanja, mimo ustavnih določil o uresničevanju samoupravljanja v združenem delu, ter mimo določil o sistemu družbeno-ekonomskih odnosov. Smoter samoupravne delavske kontrole je moč gledati le znotraj celotne družbeno-ekonomske ureditve, ki temelji na

družbeni lastnini sredstev za proizvodnjo ter na samoupravljanju delavcev v združenem delu. Kontrolna funkcija, iztrgana iz tega konteksta ne bi več bila samoupravna kontrola niti delavska kontrola, saj ne bi služila temeljnemu cilju zaradi katerega jo uveljavljamo, cilju samoupravne preobrazbe delavčevega družbeno-ekonomskega položaja.

Pomembno mesto, ki ga ima samoupravna delavska kontrola v boju za socialistično samoupravno preobrazbo, je razumljivo ob dejstvu, da gre za boj na vseh toriščih družbenih odnosov, kjer naj ostanke formalne demokracije zamenja resnična oblast delavskega razreda. V združenem delu to ne odseva le v krepitvi delavčevega družbeno-ekonomskega položaja in v ustavni zagotovitvi njegovih neodtujljivih družbeno-ekonomskih pravic v temeljni organizaciji združenega dela, v vzpostavljanju neposrednih delegatskih razmerij pri upravljanju zadev in sredstev družbene reprodukcije v procesu združevanja dela in sredstev itd. ampak tudi v krepitvi kontrolne funkcije v samoupravno organiziranem upravljalnem procesu. Številni problemi, ki se odpirajo v dnevni praksi uresničevanja samoupravne delavske kontrole so v bistvu odraz razrednega boja, ki ni le boj za ustavno skladno zasnovo temeljnih organizacij združenega dela, za uveljavitev resničnih delegatskih razmerij v celotni družbeni zgradbi, za ukinjanje vseh preteklih centrov odtujene finančne in družbene moči, ampak tudi boj za uveljavitev samoupravnih — razrednih smotrov samoupravne delavske kontrole. Res pa je tudi, da samoupravna delavska kontrola pomeni nov pristop, nove institucije itd., za katero nimamo celovitih izkušenj in naše dosedanje samoupravne prakse. Zato je prav, da tem vprašanjem posebej posredno pozornost vse dotlej,

dokler organiziranost, opredelitev vsebine dela, metode in sredstva za izvajanje kontrolne funkcije ne bodo postala last naše samoupravne prakse v vseh konkretnih sredinah.“

Tovariš Edvard Kardelj je v zvezi s tem leta 1946 dejal: „V naši kontrolni službi ne smemo videti le inštrument državnih vodstvenih organov, pač pa je dojemati kontrolo kot orožje širokih ljudskih mas v borbi za njihove zahteve in zagotovitev njihovih pravic, proti vsem nasprotnikom ljudske oblasti, ki ogrožajo te pravice, proti birokratizmu, škodljivemu delovanju in proti vsem manevrom ostanikov izkoriščevalskih sil, ki se niso sprijaznile z dejstvom, da v naši državi drže narodne mase v rokah krmilo svoje usode.“

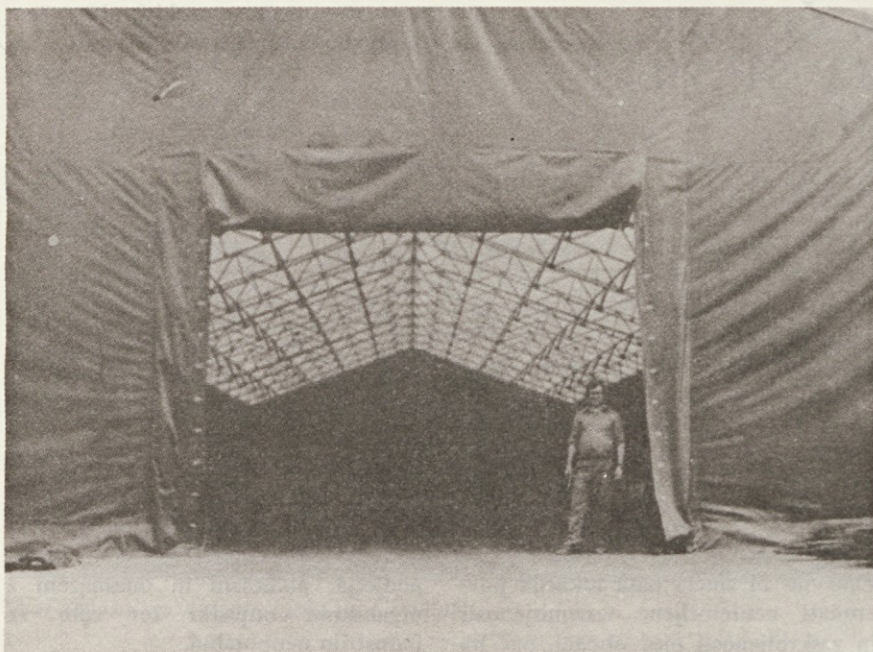
To je le nekaj splošno teoretičnih opredelitev. Na podlagi teh je mogoče skleniti, da gre tu torej za splošno nalogo, za katere uresničitev je potrebno daljše obdobje. Toda s tem sklepom nikakor ne mislimo prikriti slabega dosedanjega dela. Zavedamo se, da nismo napravili vsega, kar bi bila naša skupna dolžnost.

ORGANIZACIJA, PRILAGOJENA NAŠIM POGOJEM

Že do sedaj se je pokazalo, da sedanja organizacija organa delavskega nadzora ni dovolj prožna. V nekaterih delovnih enotah so že skušali najti prožnejše oblike. Tako so v delovni enoti Brežice, Celje, Maribor že izvolili svoj organ. Prvi rezultati dela so pokazali, da so ti organi učinkovitejši. Tudi predsednik odbora delavskega nadzora je predlagal, da je treba organizacijo prilagoditi našim pogojem, pri čemer moramo upoštevati, da imamo organe samoupravljanja v vseh delovnih enotah in da naj bo tako organizirana tudi samoupravna delavska kontrola. Predsedniki teh komisij oz. organov naj bi bili člani odbora podjetja.

V enotah kjer je zaposlenih do 20 članov delovne skupnosti pa bi lahko to funkcijo opravljal zbor, saj gre tu za večjo informiranost o vsem slehernega člana delovne skupnosti. Pri naslednjih volitvah v organe upravljanja bo torej potrebno organizacijo spremeniti ter dopolniti.

Tone Plešec in
Franc Berčič

Vhod v začasni montažni skladiščni objekt na Črnučah.

USTANOVILI SMO OSNOVNO ORGANIZACIJO ZSMS

Na pobudo OO ZK ter IO OOS podjetja se je v preteklem letu ustanovil iniciativni odbor za pripravo OO ZSMS, katerega predsednik je bil član OO ZK Ivan Peternelj. Iniciativni odbor je z naprednimi mladinci podjetja, ter s pomočjo sekretarja OO ZK Toneta Plešca in v sodelovanju z OK ZSMS Ljubljana Bežigrad na svojih sejah pripravil vse potrebno za ustanovno konferenco OO ZSMS, ki je bila 14. decembra 1975 v slavnostno okrašeni dvorani Zavoda za zaposlovanje Ljubljana, Parmova 34.

Ustanovne konference so se udeležili vsi aktivni predstavniki ekonomsko in družbenopolitičnega življenja podjetja in sicer: direktor OZD Janez Ramovž, sekretar OO ZK Tone Plešec, predsednik IO OOS Stane Mancini, predsednik UO Vladimir Kralj in predstavnik OK ZSMS Ljubljana Bežigrad.

Na konferenci so bili soglasno sprejeti program, pravilnik, finančni načrt in kandidatna lista za vodstvo osnovne organizacije. Za predsednika OO ZSMS je bil izvoljen Ivan Peternelj iz poslovalnice Ljubljana, za sekretarja pa Erika Kolar iz uprave podjetja.

Da bi lažje razumeli pomen mladinske organizacije, ki združuje 34 članov iz poslovalnice Ljubljana, uprave podjetja, CSBK in TO Ljubljana, povzemamo del govora predsednika na ustanovni konferenci, ki je med drugim dejal:

„Želeli bi, da s širino in različnostjo delovanja OO ZSMS, dosežemo vpliv tudi med tistimi mladimi ljudmi, ki še niso politično aktivni in pri katerih se ideološko politična usmeritev šele izoblikuje, da bi jih ob konkretnih vprašanjih vključili v družbenopolitično življenje ...

... Temelj idejno politične in akcijske enotnosti OO ZSMS pri naši OZD, so skupni življenjski interesi mlade generacije za to, da se bori za razvoj samoupravnih družbenih interesov, za vodilno vlogo delavskega razreda v družbi, za enakopravnost, bratstvo in enotnost ter skupnost naših narodov in narodnosti, za krepitev neodvisnosti in neuvrščene politike SFRJ. Ko se mladi borimo za te vrednote, nadaljujemo in razvijamo najboljše tradicije našega revolucionarnega gibanja.“

Po ustanovitvi OO ZSMS „DINOS“ Ljubljana in potem, ko so mladi že premagali kadrovske in druge začetne težave, smo predsedniku OO ZSMS postavili naslednja informativna vprašanja:

1. Kaj je OO ZSMS?

OO ZSMS je družbenopolitična organizacija mladih in njihovih organizacij, ki se bori za aktivno vlogo mladine v graditvi samoupravne socialistične družbe in za doseganje idejno politične, ter akcijske enotnosti mlade generacije na temeljih programa ZKJ.

2. Kakšno nalogo si je zadala OO ZSMS v naši OZD?

Poglavitna naloga ZSM je, da mlade bolj organizirano usposablja za revolucionarno akcijo v organih združenega dela. Nadalje, da probleme mladih rešuje v svojem okviru, skrbi za informiranost članstva in da ima svoje predstavnike v vseh organih upravljanja podjetja.

3. Tov. predsednik kakšne člane si kot mladinec komunist želiš?

Želim zavzetost članov za večji prispevek k nastajanju resničnih samoupravnih odnosov v združenem delu in za razvoj materialne baze družbe, predvsem z boljšimi dosežki v podjetju, s prihranki, z boljšim izkoriščanjem proizvodnih sredstev, z boljšo delovno disciplino in boljšim odnosom do dela. To je obenem tudi najboljši način boja proti zajedalstvu in psihologiji lahkega življenja, ki tu in tam grozita zajeti mladino. Nadalje bi želel, da bi iz naših vrst dobili čimveč idejno-politično zgrajenih mladincev, kandidatov za sprejem v ZKJ.

DOBILI SMO NOVA STANOVANJA!

Nov način financiranja stanovanjske gradnje je dal prve rezultate tudi v našem podjetju. Iz sredstev solidarnostne gradnje stanovanj je podjetje pridobilo tri nova stanovanja za naše delavce v Mariboru (eno stanovanje) in v Celju (dva stanovanja).

Z lastnimi sredstvi pa je podjetje v preteklem letu kupilo pet najemniških stanovanj (v Kranju, Kopru, Mariboru in v Celju dve).

ODGOVOR NA ČLANEK, OBJAVLJEN V 13. ŠTEVILKI „OBČANA“ 26. DECEMBRA 1975

Mnogo bolj bi nam bil všeč naslov v 13. številki „OBČANA“, če bi se glasil: „NE SPOR, SAMO SPORA-ZUMEVANJE IN SODELOVANJE“. Prav tega zadnjega najbolj pogrešamo in zato pozdravljamo mnenje ing. A. Kovača – predsednika komunalne komisije KS ČRNUČE – NADGORICA, da niso občani proti dejavnosti podjetja in da razumejo njen pomen in naša prizadevanja, da bi zbrali čim večje količine sekundarnih surovin.

Popolnoma nepotrebna in neutemeljena pa je njegova skrb, da zaradi razširitve dejavnosti še na mnoga druga področja, ni mogoče zagotoviti DINOSU v industrijski coni BP 8 možnosti za nadaljnji razvoj. Mislimo, da smo prav delavci podjetja DINOS, ki letos praznujemo 30-letnico ustanovitve naše OZD, najbolj poklicani, da odločamo, kakšno površino za našo lokacijo potrebujemo in kakšna nam je potrebna za naš nadaljnji razvoj in, da takšne ocene ne more dajati predsednik komunalne komisije KS. Zato ker mislimo, da dejavnost in njen razvoj dobro poznamo, menimo, da je industrijska cona BP 8 edina na področju mesta Ljubljane, ki lahko zaradi svoje lege glede na cestno in železniško povezavo in dovolj veliko odmaknjenost od naselja in možnosti hortikularne zaščite, zagotovi naši dejavnosti takšne pogoje, da bo njen nadaljnji razvoj ne samo mogoč, ampak tudi vsestransko utemeljen.

Bodoča cestna povezava in že obstoječa železniška, sta nujno potrebni, če želimo ustvariti racionalne pogoje poslovanja. Prav zaradi izkoriščenosti zemljišča, menimo, da je predvidena lokacija po svoji površini takšna, da bo na njej mogoče zgraditi dovolj velike skladiščne in predelovalne kapacitete. Pomembna je zlasti pravilna in funkcionalna razporeditev visoko produktivne predelovalne tehnike. Tudi slabe izkušnje z asfaltno bazo na Črnučah kažejo na nepoznavanje ali vsaj premajhno poznavanje naše dejavnosti, ki ni namenjena ogrožanju, ampak varovanju okolja pred še večjim onesnaževanjem s trdimi odpadki. Zaradi tega

smo že v lanskem letu povabili predstavnike KS Črnuče in občinske skupščine Bežigrad na ogled sodobnega zbirnega centra, ki ga imamo v Kranju, vendar se žal predstavniki krajevne skupnosti ogleda niso udeležili. Predstavniki občinske skupščine pa so se lahko prepričali, da razen estetsko nevarnega materiala, dejavnost ne povzroča nobenih drugih škodljivih pojavov.

Zato ne bi smela naša lokacija povzročati neutemeljene vznemirjenosti in zaskrbljenosti med občani, pač pa

tem ne smemo pozabiti, da s tem varujemo tudi naravna bogastva saj smo z 1 tono zbranega papirja obvarovali pred poseko 3,5 m³ lesa, da ostalih sekundarnih surovin niti ne omenjamo posebej.

Prav na področju zbiranja sekundarnih surovin iz gospodinjstev in široke potrošnje pričakujemo pomoč občanov. Samo z organizirano zavestno akcijo in njihovim stalnim sodelovanjem z nami pri sortiranju na samem izvoru nastajajočih heterogenih odpadkov, bomo naši industriji dali dodatne količine sekundarnih surovin, ki se danes vse prepogosto zaradi premajhnega medsebojnega sodelovanja znajdejo v posodah za smeti in končajo na odlagališčih Komunalnega podjetja, pomešani in onesnaženi z organskimi odpadki ter zato za industrijo neuporabni.

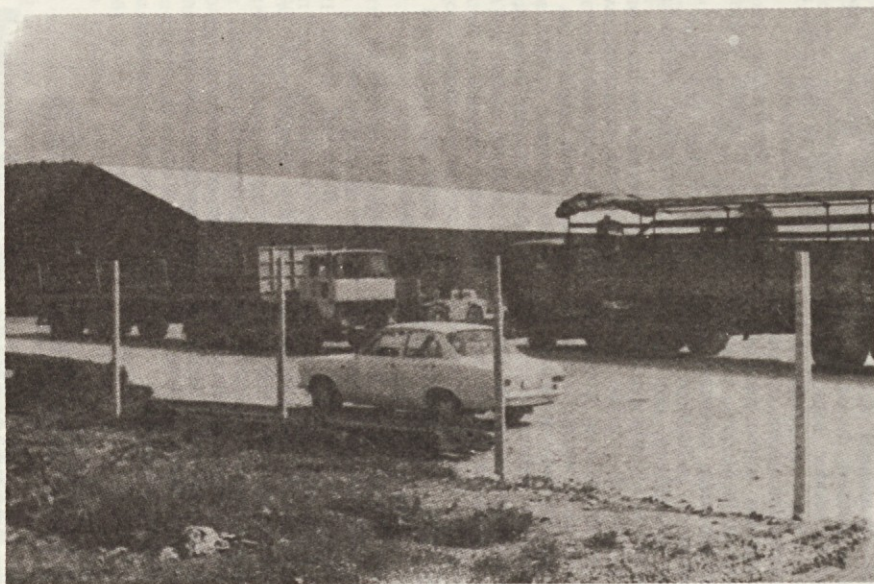

Naše novo skladišče v Kranju. Na sliki so delavci DINOSA, ki so se preteklo leto, dne 9. julija, udeležili slavnostne seje delavskega sveta v čast 20-letnici samoupravljanja in 30-letnici enotnih sindikatov Jugoslavije.

smo lahko vsi skupaj zaskrbljeni nad neodgovornim ravnanjem in obnašanjem do našega okolja v katerem živimo. To prepogosto dokazujejo vse vprek ležeči in odvrženi odpadki, ki jih mi zbiramo in s tem varujemo okolje pred še večjim onesnaževanjem.

Prav pomanjkanje surovin, omejenost virov surovin ter zaostajanje v odkrivanju novih glede na rastoče potrebe nas vedno bolj silijo v recikliranje odpadkov. To pomeni vračanje odpadkov v obliki surovine iz potrošniškega v proizvodni cikel. Pri

Zato ponovno pozivamo občane KS k razumevanju in sodelovanju ob razgrnitvi zazidalnega načrta za industrijsko cono BP 8. Ni nam znano, da je na tem področju v obdelavi še kakšna industrijska cona, ki bi imela možnost povezave z železniškim priključkom, ki ga potrebujemo. Pričakujemo, da bomo v tovariškem usklajevanju različnih interesov in iskanju optimalne rešitve povezovanja gospodarstva in krajevne skupnosti našli ustrezne rešitve. S podporo pri realizaciji naših razvojnih načrtov se občanom KS odpirajo kvalificirana delovna mesta.

Naš začasni montažni objekt na Črnučah.

Prav v koristnih medsebojnih dogovorih za sofinanciranje programov KS, ki bodo skupnega pomena — od področja socialne problematike, otroškega varstva, šolstva, kulturnega in rekreacijskega življenja do splošnega ljudskega odpora —, vidimo bistvo sodelovanja, ki ga predvideva tudi nova ustava.

Na koncu bi želeli opozoriti še na eno pomembno stvar. Menimo, da morajo biti vedno širši družbeni interesi navzoči pred ožjimi in prav pravica odločanja o tem, katera dejavnost je primerna v neki industrijski coni in katera ni, najbrž ne more in ne sme biti izključno v domeni KS.

Prav prvo posvetovanje o sekundarnih surovinah v februarju pod pokroviteljstvom IS Slovenije, Raziskovalne skupnosti in Gospodarske zbornice in razstava na Gospodarskem razstavišču kažejo, kakšen pomen pripisujejo naše visoke inštitucije tej dejavnosti, s katero se letos ukvarjamo 30 let in smo v tem razdobju zbrali za industrijo 2 000 000 ton različnih vrst sekundarnih surovin in prihranili naši družbeni skupnosti 200 000 000 dolarjev.

Janez Ramovš

Ljubljana, 10. 1. 1976

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA JE ŽIVLJENJSKEGA POMENA ZA RAZVOJ NAŠE DRUŽBE

NI NAKLJUČJE, DA SE PRITISKI OKREPE, KADAR SMO V TEŽAVAH ZA AKCIJO SOVRAŽNIKA SO ZLASTI UGODNE NASLEDNJE OKOLIŠČINE:

- NEBUDNOST IN POVRŠNOST
- NEKRITIČNO SPREJEMANJE TUJIH MODELOV
- STRAH IN SPOŠTOVANJE PRED VELIKODRŽAVNO SILO
- POMANJKANJE OSEBNE ODGOVORNOSTI IN DISCIPLINE
- PARTIKULARIZEM
- URAVNILOVKA
- DRUŽBENI PARAZITIZEM
- TOLERIRANJE ZLORABE DRUŽBENIH FUNKCIJ
- POMANJKANJE DRUŽBENE EVIDENCE IN KONTROLE
- TOLERIRANJE NACIONALNE IN VERSKE NESTRPNOSTI
- SPODKOPAVANJE ENOTNOSTI JUGOSLOVANSKEGA TRGA
- IZIGRAVANJE ZAKONOV IN DRUGIH PREDPISOV
- NEZNANJE IN NEINFORMIRANOST LJUDI.

(Dr. Vratuša na posvetovanju o družbeni samozaščiti v Beogradu, 13. januarja 1976)

kako izboljšati delo sindikalne konference

Ko ob novem letu delamo pregled, kaj vse bomo morali napraviti in urediti, naredimo to tudi z oceno dela konference sindikata v podjetju. Sicer pa bo to oceno prav gotovo napravila konferenca sama, ko bo ocenjevala, kako je bil izvršen program in ko bo sprejemala program za naslednje obdobje.

Moj namen je opozoriti na nekatere probleme, ki v večji meri zadevajo delo članov ZK. Konferenco sindikata sestavljajo delegati vseh osnovnih organizacij sindikata. Teh je v podjetju 11. Vse te organizacije so povezane teritorialno na občinsko organizacijo. Njihovo delo mora upoštevati programe, ki jih sprejemajo konference v občinskem merilu. Namen konference v podjetju pa je obravnavati vse tisto, kar je potrebno za enotnost akcije v OZD. Konferenca bi morala postaviti na dnevni red vsa tista vprašanja, o katerih je treba zavzeti stališče in tega potem posredovati v obravnavo zborom delavcev in drugim organom, v kolikor so ti za to pristojni. Konferenca bi zato morala biti večkrat sklicana. V preteklem letu smo že povabili vse člane na politični aktiv, kjer smo obravnavali izvajanje plana, stabilizacijskega programa, srednjeročni in letni načrt, delo delegacij in delegatov itd.

Za leto 1975 je bil predložen obsežen program dela. Osnovne organizacije so o njem razpravljale in ga sprejele. Ocena izvajanja pa pokaže, da ga je bilo uresničenega le tretjino. Poučilek je bil na družbenopolitičnem izobraževanju z namenom, da bi izboljšali delo delegatov. Tudi ta obveza ni bila opravljena niti polovično.

V letu 1976 bomo delo konference morali izboljšati, kajti naloge, ki so pred nami, bodo zahtevale vsestransko aktivnost sindikalnih organizacij, članov ZK pa še prav posebej.

Tone Plešec

V PODJETJU 30 LET

ANČKA ROJŠEK je saldakontistka v upravi podjetja. Že več kot 30 let je pri nas. Vprašali smo jo, če se spominja prvih dni dela v podjetju, v katerem je takorekoč preživela vsa svoja dosedanja življenjska leta, razen tistih prvih, mladostnih. Takole je odgovorila:

Prvi dan, ko sem prišla, to je bilo 23. oktobra 1945, sem kot delavka nakladala stare čevlje na vagone. Čevlji so bili v skladišču vojašnice v Mostah. Takrat je bil šef poslovalnice tovariš Martin Tesovnik starejši, ki je prišel k podjetju isti dan kot jaz in on me je odredil na to delo.

Že drugi dan sem bila poslana v sortirnico krp. Tam smo sortirali vojaška oblačila, ker so našo partizansko vojsko preoblačili v nove obleke. Bilo je vse polno nemških in italijanskih uniform. Po enem letu sortiranja sem začela voditi skladiščno knjigo, ker sem imela lep rokopolis.

Uprava podjetja, ki se je takrat imenovala OBNOVA, je bila v Kersnikovi ulici v Ljubljani. Ko jim je zbolela kurirka, so poklicali mene, da sem jo začasno nadomestovala. Kurirka sem bila 3 mesece, potem pa sem bila dodeljana v pomoč blagajničarki skladišča v Ljubljani. Pomagala sem voditi zbirno knjigo nakupa in prodaje.

Potem so me zopet poklicali v upravo podjetja za kurirko. To delo sem opravljala več kot leto dni.

Takrat smo delali tudi popoldne. To je bila nekakšna dežurna služba. Tovariš Danilo Jančič je bil knjigovodja. Pomagala sem mu pri knjiženju oziroma iskala sem rdeče napisane številke, za katere niti nisem vedela, kaj pomenijo.

Ko je podjetje prešlo iz ministrstva za industrijo v ministrstvo za trgovino, je prišlo tudi navodilo, da mora biti knjigovodstvo dnevno na tekočem tudi zaradi bilanc, ki jih je treba oddajati v točno določenem času. Takrat me je Jančič vprašal, če bi hotela v knjigovodstvo, pa sem odklonila, ker knjigovodstva nisem poznala. No, potem me je poklical direktor podjetja, tovariš Durjava, in mi ukazal, da moram k Jančiču. „Če moram, pa moram,“ sem rekla in sem šla. Od takrat sem ostala pri delu v pisarni.

Ali ste opravili kakšne knjigovodske tečaje?

Ne, nisem.

Kakšno delo ste konkretno opravljali?

Potem sem bila 20 let v ekonomatu kot knjigovodja in nabavljatelj. V ekonomatu sva bili skupaj s tovarišico Marijo Kunilovo, ki je bila šef ekonomata. Ko je podjetje ekonomat ukinilo oziroma še prej, sem bila premeščena v saldakonti 220, ki se sedaj imenuje 222 in tu sem še danes.

Slišal sem, da ste že vsepovsod pomagali pri delu.

Da, bila sem že v vseh oddelkih uprave podjetja. Tudi telefonistka sem bila. Celo v komerciali sem pomagala in le v kadrovske službi nisem bila nikoli, menda zato, ker je tam delo „strogo pov.“

Bila sem tudi 16 dni v Mariboru, 14 dni v Kranju. Tam sem nadomeščala blagajnika, v Pivki sem bila 6 dni. Novo moč sem vpeljala v delo poslovalnice, v Novem mestu sem bila 10 dni z isto nalogo kot v Pivki. V Novi Gorici sem bila 8 ali 10 dni na kontroli blagajne.

Tovarišica Ančka, vi ste v našem podjetju dosegli določen razvoj, od navadne delavke do saldakonistke. V tolikih letih, lahko rečemo, ste s svojo pridnostjo in skromnostjo veliko prispevali k razvoju podjetja. Kako se je ob tem spreminjalo vaše osebno življenje in počutje?

Na to vprašanje Ančka ni mogla takoj odgovoriti, ker so ji prišle solze v oči. Potem je povedala, da je 3 leta, odkar ji je umrla mama, pred petimi leti pa ji je podjetje ponudilo stanovanje, ki ga zaradi mame, ki ni mogla hoditi, ni mogla sprejeti. Mama ji je takrat rekla: „Potem pa ne bom mogla nikamor več“. Stanovanje je bilo namreč v IV. nadstropju. Previsoko za mamo.

Kje pa zdaj stanujete?

V kletnem stanovanju, s sestro. Moja mama ni imela nič in stanovali smo v baraki. Ko so barake podrli, smo dobili staro kletno stanovanje in tam sem še danes. Moram pa povedati, da so mi na upravi zagotovili, da bom kmalu dobila novo stanovanje, menda v Štepanjskem naselju.

DOPISUJTE

Vaše življenje je torej bilo hudo. Povejte nam še kaj iz svojega življenja?

Izučila sem se za modistko. To je pravzaprav moj poklic. Ko bi me morali plačati za delo modistke, nisem dobila službe. Začela sem prati perilo, da smo se lahko preživljali. Potem so naju s sestro, 27. novembra 1943, zaprli in odgnali v internacijo, najprej Rawensbruck, potem pa v Hamburg.

Domov, nazaj v barake sem prišla 10. septembra 1945. Tu v barakah je že ena delala pri OBNOVI, tako se je imenovalo podjetje, ki je bilo predhodnik ODPADA oziroma DINOSA. Šla sem še sama vprašat za delo. Sprejel me je ing. Lah, ki je vodil delo pri OBNOVI. Pri sprejemu na delo je, kot je rekel, upošteval, kaj sva s sestro preživele v internaciji oziroma, da sestra ne more delati. Zato sem bila sprejeta, sicer takrat niso rabili novih delavcev.

Ali ste sicer zadovoljni s svojim delom v našem podjetju?

Do leta 1963 je bilo težko, potem pa so se začeli osebni dohodki večati in od takrat mi gre kar dobro. Čeprav mama ni imela pokojnine in sem jo morala preživljati, sem sčasoma celo prihranila nekaj denarja. Sedaj nimam pripomb.

Ali ste imeli kdaj kakšne funkcije v podjetju?

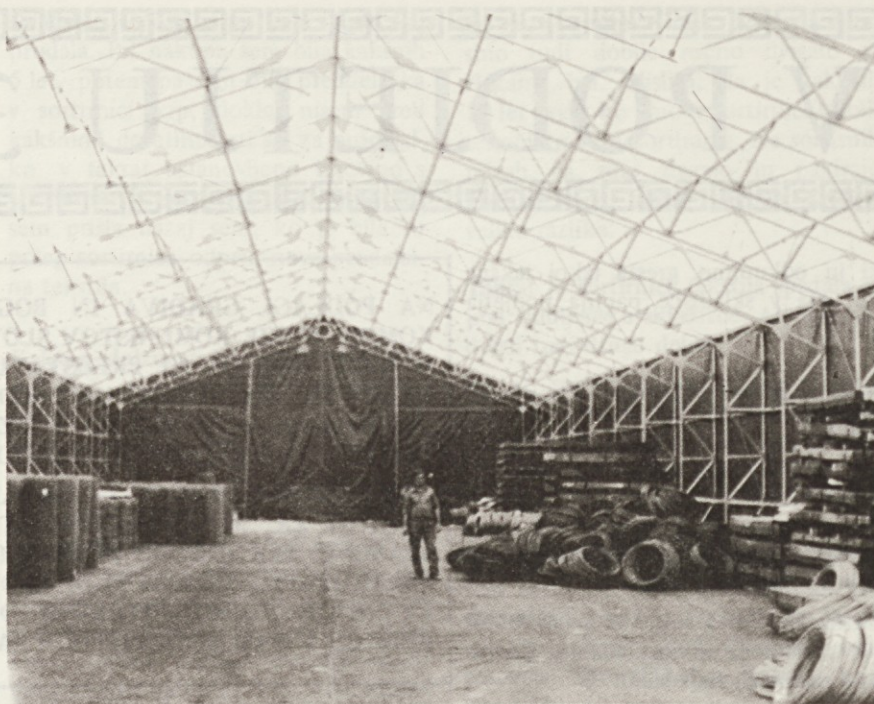
Bila sem več let blagajničarka sindikalne organizacije.

Ali ste prejeli kakšno posebno priznanje od podjetja za dolgoletno delo?

Za 30 let dela sem dobila dobro ročno uro. To je bilo lani, točno na dan, ko sem pred 30. leti prvič prišla na delo. Na uri je tudi posvetilo. Zlato zapestnico sem dobila ob 25-letnici podjetja in mojega dela. Doslej sem na račun mojega dolgoletnega članstva v našem podjetju dobila tudi 5 posebnih plač. Za 10-letnico prvo, potem pa vsakih 5 let eno. Ko je bil še dr. Lunaček direktor, sem večkrat dobila tudi kakšno nagrado za dobro opravljeno delo. To niso bili veliki zneski, toda bili so mi zelo dragoceni, ker sem bila z njimi nagrajena.

Bi še kaj povedali?

Da bi uprava podjetja čimprej prišla do novih sodobnejših oziroma večjih prostorov. Zdaj smo tako stisnjeni v naših pisarnah, da zelo težko delamo.

Notranjost začasnega montažnega skladiščnega objekta na Črnučah.

IVA GRM, sortirka in prevzemalka papirja v Ljubljanski poslovalnici je praznovala 30-letnico v našem podjetju sredi januarja letos, točno 14. januarja 1976. O tem, kakšna je bila njena življenjska pot v teh 30 letih, nam je takole pripovedovala:

V ljubljansko skladišče sem prišla 14. januarja 1946. leta in sicer v sortirnico krp. Sortirka v sortirnici krp sem bila kakšna 3 leta, potem pa me je tovariš Tesovnik premestil k papirju in od takrat nisem menjala delovnega mesta. Ves čas sem sortirka in prevzemalka papirja. Odkupljeni papir, ki so ga prinašali v skladišče, je bil tudi ves čas v mojih rokah in je še danes.

Ali se kaj spominjate, zakaj so vas od krp premestili k papirju?

Nobenega posebnega vzroka ni bilo. Odkup papirja je bil vedno večji in zato so pri papirju rabili novo delovno silo.

Malokdo zdrži toliko časa na istem delovnem mestu, kako ste to zmogli vi?

Ne vem, navadila sem se. Po papir smo hodili v mnoga podjetja, ga nakladali na kamione in vozili v skladišče. V nekaterih podjetjih, kot je bil Karton in Pletenina smo morali papir tudi sortirati in stiskati.

Kdaj je bilo treba bolj natančno sortirati papir, prej ali sedaj?

Sedanje sortiranje ni niti senca tistega kakor smo sortirali včasih. Treba je bilo izsortirati ves beli papir, pisan, rezance posebej, lepenko posebej in mešan papir posebej. Danes pa odvajamo samo časopis in revije, včasih pa še lepenko. Res je, da je bilo včasih zaposlenih pri papirju 5 do 6 delavcev in še dva, ki sta presortirani papir stiskala. Stiskali smo najprej z ročnimi stiskalnicami potem z električnimi, zdaj pa papirja ne stiskamo več.

Kaj potem sedaj delate v sortirnici papirja?

V glavnem vežem časopisni papir v svežnje, ki jih potem odpeljemo v papirnico Količevo. Arhiv in lepenka,

V PODJETJU 30 LET

ki ju odkupimo, gresta takoj takšna kot sta v skladišče papirja podjetja UNIJA.

Koliko pa vas sedaj dela v sortirnici papirja?

Ostala sem čisto sama za sprejem in sortiranje časopisa.

Torej je nastala velika razlika glede dela v sortirnici papirja.

Ogromna. Sprva smo vse delali ročno od nakladanja in razkladanja. Ročno smo nakladali tudi bale.

Ali je kakšna razlika tudi v osebnih dohodkih?

V začetku sem imela 1200 starih dinarjev na mesec in kolikor se spominjam, sem bila takrat kar zadovoljna. Takrat je bilo vse na karte, živila in oblačila, pa še dobilo se ni, zato tudi potrošiti nisi imel za kaj. Sicer pa je bilo, po mojem, takrat 1200 din toliko kot danes 250 000 starih dinarjev.

Koliko pa imate zdaj osebnih dohodkov?

Okrog 250 000 starih dinarjev – včasih več, včasih manj.

Torej ste na istem kot takrat, ko ste prišli k nam?

Bo kar držalo, oziroma bi se takrat imela za 1200 din bolje, kot se imam danes, če bi bilo kaj kupiti. Zdaj je vsega dovolj, je pa tako zelo drago. Zadnjič sem bila na trgu, krompir je bil 800 S din za kilogram. Ali pa poglejmo stanovanje. Včasih je bila najemnina nizka, sedaj pa je visoka.

Odkod pa ste prišli na delo k nam?

Trinajst mesecev in 18 dni sem bila pri Betonu, nekaj mesecev sem bila bolniška strežnica v Jožefovem zavetišču, dva meseca, ko sem prišla v Ljubljano, pa sem služila privatno.

Od kod pa ste prišli v Ljubljano?

Iz Šentjanža na Dolenjskem. Nemci so nas takrat, jeseni leta 1941, izselili v Šlezijo. Oče je bil iz Škril pri Igu in

NA PODLAGI GRADIVA IN BOGATE RAZPRAVE JE CENTRALNI KOMITE ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE NA JANUARSKI (PETI) SEJI SPREJEL SKLEPE, KI PREDSTAVLJAJO ENEGA NAJPOMEMBNEJŠIH KAZIPOTOV ZA NADALJNJE DELO KOMUNISTOV. SKLEPI PETE SEJE CENTRALNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE SE KONČUJEJO Z NASLEDNJO MISLIJO:

„SAMO S KONKRETNO ZASNOVANO AKCIJO JE MOŽNO GRADITI ENOTNO ZK, NJENO UČINKOVITOST IN ODSTRANJEVANJE VSEH SLABOSTI TER IDEJNIH IN POLITIČNIH ODKLONOV. S KONKRETNO AKCIJO PA BO MOŽNO TUDI UGOTOVITI NOSILCE TEH ODKLONOV, KI JIH JE NUJNO POTREBNO ODSTRANITI IZ ZK IN VODILNIH FUNKCIJ V NAŠI SOCIALISTIČNI SAMOUPRAVNI DRUŽBI.“

me je spravil k stricu. V Ljubljani pa je bila že sestra Ančka. Očeta, mamo in brata so Nemci nekega dne nena doma zajeli in izselili. Takrat so izselili vse, kar jih je bilo doma v Šentjanžu. Življenje v Škrilah in sploh tam okrog Iga je bilo strašno. V vaseh so bili zdaj okupatorji, pa belogardisti in partizani. Okupatorji in beli so nas strašno preganjali. Noben dan ni bilo miru, nas pa je bilo zelo strah. Vojna je vojna in nobenemu ne prizanese. Potem sem enkrat ostala na Igu in dobila delo v Ljubljani pri neki družini, ki je bila tudi za partizane. Samo, v Ljubljani sem se počutila tako, kot bi bila zaprta. Tako sem se počutila zato, ker je življenje v mestu čisto drugačno kot na kmetih. No, tudi delo v tej družini mi ni šlo, ker sem bila navajena živeti in delati na prostem, na polju.

Kako pa ste zvedeli za delo pri Odpadu?

Imela sem prijateljico, ki je delala pri Odpadu, ona mi je povedala, da tam iščejo nove delavce. Bila sem takoj sprejeta. Sprejela sta me Tesovnik in Cimerman, skladiščnik. V začetku je bilo hudo. V Jožefovem zavetišču sem delala v beli halji, tu pa je umazano delo. Vendar sem vzdržala.

Ali ste dobili pri Odpadu kaj boljšo plačo?

O seveda. Tam v bolnici sem imela okrog 200 lir plače. Takrat pa smo pri Odpadu dobili vedno tudi kakšne razlike. Kako pa smo bili tega veseli!

In s kakšnim veseljem smo takrat vse delali! Ne tako kot danes, ko se vsak sam sebi smili... Nas tudi ni nihče ščitil, tako kot npr. danes mi ščitimo mlade delavce. Takrat so rekli, ti si mlad, ti pojdi. Nihče ni rekel, koliko kilogramov sme kdo dvigniti. Bale po 150 kg sem še z enim delavcem dvigala na tehtnico in z nje v vrsto, po tri eno vrh druge. Vse z golimi rokami.

Ali ste dobili od podjetja kakšne pohvale?

Enkrat sem jo res dobila. Menda je bilo to 48. ali 49. leta. Pohvalo za pridnost so mi zapisali v delavsko knjižico. Včasih sem dobila tudi kakšno nagrado. Še poprej, zdaj ni nič. Za 25-letnico podjetja sem dobila zapestno uro in eno plačo. Takrat se je podjetje res izkazalo.

Kako sedaj živite?

Skromno, kaj vem? Mi smo zadovoljni s tem, kar imamo. Živim na Prulah z možem, ki je v pokoju, in s hčerko, ki je že pri kruhu.

Imate kakšno posebno željo v zvezi z vašim delom?

Saj je kar v redu, samo premalo se naši zanimajo za promet s papirjem. Saj so nam ga drugi, tu v Ljubljani, že skoraj vsega prevzeli. Nam je ostal le še bolj oddaljen. Saj mi bo zmanjkalo dela, jaz pa sem dela navajena. Tesovnik nas je navadil. Dobro se spominjam, kako je vedno rekel: „Veste kaj, če nimate drugega dela, pa malo počistite, brez dela ne smete biti.“ Danes pa je čisto drugače.

IVANKA MEZEK, prodajalka v trgovini tekstila v Ljubljani, je prišla k nam 21. januarja 1946. Takole je pripovedovala o svoji življenjski poti pri našem podjetju in doma:

Tovarišica Ivanka, ali se spominjate, kako je bilo, ko ste prišli k nam?

O, dobro. Delo sem dobila v sortirnici krp, ki je bila tam, kjer je sedaj sortirnica papirja na ljubljanskem skladišču. Notri je bilo 10 miz za sortiranje krp in kmalu nas je delalo 40 žensk. Pogoji dela so bili neznosni. Predvsem je bilo mrz, ki ga tudi dve pečici na žaganje nista mogli premagati. Pa kadilo se je, da se še videle nismo med seboj. Enkrat sta se dve delavki skregali zaradi tega dima. Ena ga ni mogla prenesti pa je hotela vreči pečico ven, druga pa ni mogla prenesti mraza in skoraj bi se stepli.

Kakšne krpe ste sortirali?

Stare cunje, največ je bilo vojaških plaščev. Počasi pa je prihajalo na sortiranje vse več različnega tekstila, tudi novih odrezkov iz šivalnic in tovarn.

Koliko časa ste bili sortirka?

Kakšni dve leti, potem pa sem napredovala v donašalko. Na ročnem vozičku ali na cizi sem pripeljala v sortirnico krpe, jih zapisala in razdelila sortirkam. Od takrat so sortirke plačane po učinku. Donašalka sem bila več let.

Potem sem prevzela odkup krp, ki so jih ljudje prinašali ali pripeljali v

skladišče. Včasih pa sem tudi kaj prodala. Pri nakupu sem bila kakšnih 5 let, potem pa sem bila predelavka v sortirnici krp, dokler nisem pred kakšnimi devetimi leti šla za prodajalko, v takrat ustanovljeno trgovino s tekstilom v Šentvidu. Čez leto dni sem prišla nazaj sem, ko je bila tu poleg sortirnice odprta nova prodajalna tekstila.

Kakšno dolžnost ste imeli kot predelavka? Ali ste imeli tudi fizično delo?

Tudi, saj sem bila vedno pri vsakem delu, tudi pri nakladanju in razkladanju vagonov. Bila sem živčna, če ni bilo dela. Uživala sem pri delu in do vsega v podjetju sem imela prav tak odnos kot do stvari doma. Še danes sem taka. Ugašala sem luči, če so po nepotrebnem gorele, zapirala vodovodne pipe, pobirala krpe, da nismo hodili po njih itd. samo, da ni bilo škode. Res sem starokopitna, pa kaj morem.

Ali se je glede pogojev dela v sortirnici dosti spremenilo?

Joj, kako je bilo včasih težko delati. Na cizo smo naložile, vozile in iz nje zvrnile bale po 1000 kg težke. Ko je bila ura 12 smo bile fizično že čisto pri kraju in nismo mogle več delati. To je bilo takrat, ko sem bila donašalka. To ni bilo delo, ampak garanje. No potem smo dobile „rudl“,

da smo z njim vozile bale. Za njim smo tudi dobile ročno dvigalo za zlaganje bal. Mislim, da je kakšnih 10 let tega, ko smo v sortirnici dobili tekoči trak za sortiranje. Na sortirnih mizah pa zdaj zlagajo in pakirajo čistilne krpe. Glede pogojev dela je velika razlika.

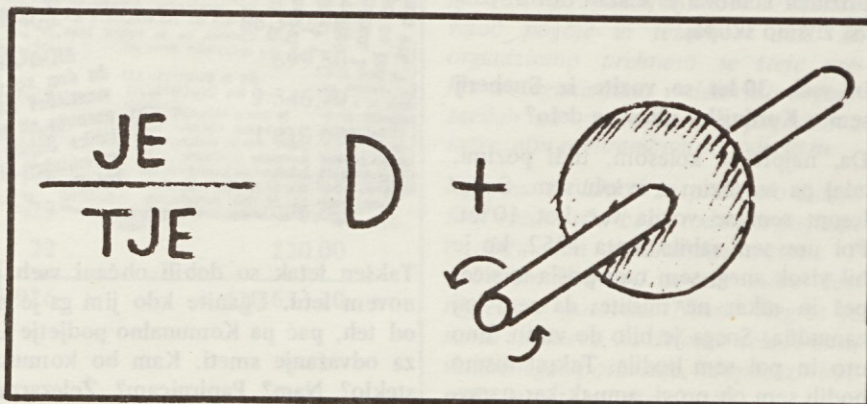
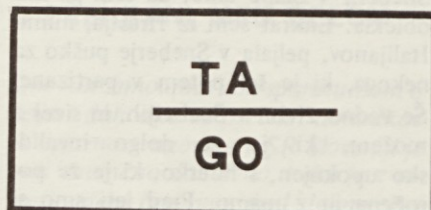
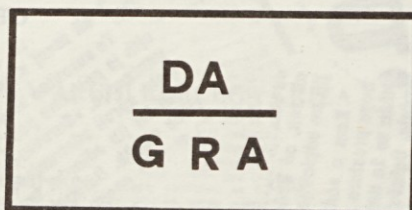
Takrat je sortirnica tekstila spadala še pod ljubljansko skladišče. Ali ste kdaj delali tudi drugo delo?

Me iz sortirnice smo morale delati povsod, kjer je bilo treba kaj hitro napraviti. Spominjam se, ko je bilo treba naložiti več vagonov pločevine. Polnile smo košare, ki so jih z džipom vozili na kolodvor. Do pol štirih ponoči smo nakladali. Takrat sem imela pol leta starega otroka. Ob dvanajstih sem bila že nazaj in delala vse popoldne. Tudi kovine smo sortirale. Spominjam se, kako je bilo leta 1952, ko nam je sneg porušil dve baraki, v katerih je bil tekstil. Vso zimo smo potem delale zunaj in v glavnem sortirale železo oziroma kovine. Takrat sta nas „imela vse čez“ Tesovnik in Cimerman.

Kakšni pa so bili takrat osebni dohodki in ali ste dobili kdaj kakšno priznanje, pohvalo?

Plače sem imela takrat okrog 1500 din na mesec, sedaj pa od 240 do 280 000 starih dinarjev. Prav sedaj sem doma spet brala knjigo, ki sem jo dobila kot priznanje za udarniško

AVTORICA REBUSOV: JOLANDA MIRTič, DINOS, LJUBLJANA.
REŠITVE BOMO OBJAVILI V NASLEDNJI ŠTEVILKI.

Januar 1976

Mi stari delavci smo z dušo in telesom pri podjetju. Samo leta službe so upoštevana, kar pa nima nobene zveze s kvalifikacijo ali pa z odnosom do podjetja.

Ali se v vašem kolektivu razumete? Kakšno je pri vas družabno življenje?

Včasih je bilo lepše, kot je sedaj. Spominjam se, kako smo pri delu pele. Bilo je čisto drugačno vzdušje, kot danes. Včasih so bile tudi take med nami, ki so se rade kregale, ko pa so šle, pa je bilo zopet lepo. Zdaj že dolgo nisem bila v sortirnici, slišala pa sem, da so zdaj tam mlade delavke bolj družabne. Mi smo se postarali, zdaj naj mladi pripomorejo, da bo šlo podjetju še naprej dobro.

Takšna je bila želja Ivanke Mezek ob zaključku razgovora.

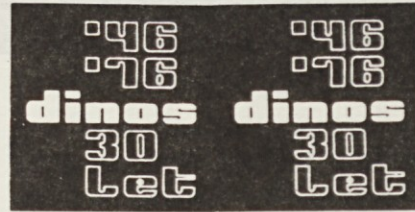
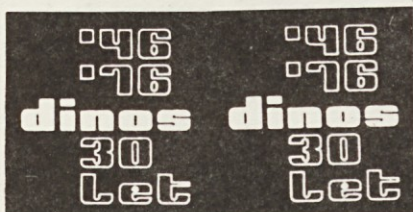
Zahvaljujemo se ji za sodelovanje, obenem pa ji čestitamo za dvojni jubilej: za 30-letnico dela pri DINOS in za lep življenjski jubilej, ki ga je praznovala lani 27. 11. 1975.

Stane Koman

CVETA SINGURILOVIČ ŽE ŠTIRI LETA IN POL DELA V NAŠI POSLOVALNICI V CELJU. NAJPREJ JE DELALA S PREŠO ZA PAPIR, ZDAJ PA ŽE DALJ ČASA STISKA STARO ŽELEZO Z LITOSTROJSKO PREŠO. SLIKALI SMO JO JUNIJA 1975, KO JE STISKALA ŽELEZO NA SKLADIŠČU V VELENJU. POMAGAL JI JE MIHAEL TURANOVIČ.

PRI DINOSU V CELJU DELA TUDI MOŽ CVETE SINGURILOVIČ ILIJA IN SICER ŽE PET LET IN POL. VSI TRIJE SO IZ NEGOTINA. CVETA SINGURILOVIČ JE DOBRA DELAVKA IN MENDA EDINA ŽENSKA V NAŠEM PODJETJU, KI UPRAVLJA LITOSTROJSKO STISKALNICO ZA ŽELEZO.

PODJETJE DINOS JE V LETU 1975 V AKCIJI RDEČEGA KRIŽA ZBRALO:

	Skupaj kg	din
1. Papir	691 154	341 785,30
2. Tekstil	49 406	66 392,70
3. Steklo	19 560	699,50
4. Železo	16 625	9 346,70
5. Pločevina	4 700	1 410,00
6. Litina	430	344,00
7. Baker	29	435,00
8. Medenina	22	220,00
Skupaj	781 926	420 633,20

O PREHRANI MED DELOM

Z novim samoupravnim sporazumom o delitvi dohodka in osebnih dohodkov za dejavnost trgovine v SR Sloveniji je tudi natančno določeno, kako je z regresiranjem prehrane med delom. Regres je do 250 dinarjev mesečno upoštevajoč pogoje in težavnost dela. Za organizirano prehrano se šteje prehrana organizirana v delovnih organizacijah ali organizirana s pogodbo z ustreznim prehrabenim podjetjem.

Izjemno se lahko za prehrano izdajo tudi vrednostni boni, toda le v soglasju z občinskim sindikalnim svetom. V nobenem primeru se ne more dati regresa v gotovini. Novo! Regres je samo za dneve, ko delavec dela (v času službenega potovanja, dopusta, bolniške, proste sobote – nič).

IZLET V BUDIMPEŠTO

Kot vsako leto je tudi lani osnovna organizacija sindikata Ljubljane organizirala sindikalni izlet. Potovalna mrzlica je bila nekoliko večja, kar je povsem razumljivo, saj smo se odpravljali v tujino, točneje v Budimpešto. Megleno jutro sicer ni obetalo posebno lepega vremena, toda, ko smo

Zvečer nas je čakala večerja v restavraciji „Čarda“. Potekala je v zelo prijetnem vzdušju. Prikazali so nam nekaj madžarskih plesov in slišali smo tudi madžarsko narodno glasbo. Večerja se je zaključila okoli 22. ure in potem je hotela večina spoznati še nočno življenje v Budimpešti.

Spominček iz izleta na Madžarsko.

prevozili trojanski klanec, so se jesenske barve pokazale v vsej svoji lepoti. Kmalu smo se pripeljali na jugoslovansko-madžarsko mejo. Formalnosti na meji so bile hitro opravljene, in že smo se peljali kosilu naproti. Ustavili smo se v prijetni restavraciji ob Blatnem jezeru, kjer se nam je pridružila tudi madžarska vodička. Potolazili smo želodce, vendar, ker nam je primanjkovalo časa, se v restavraciji nismo dolgo zadrževali.

Cesta je bila ravna in prazna, zato je šofer peljal nekoliko hitreje in tako nas je opazilo tudi budno oko milice, pa je na srečo vse minilo brez hujših posledic. Šofer je dobil samo ustni opomin in potem je šlo nekoliko počasneje, toda vseeno veselo naprej.

Pozno popoldne smo se pripeljali v Budimpešto in se nastanili v hotelu „Nemzeti“. Seveda ni bilo govora o utrujenosti in urno smo se v manjših skupinah razpršili po mestu. Žal je bila večina trgovin zaprtih in tako z zapravljanjem denarja ni bilo nič.

Nekaterim je to uspelo, drugi pa so ostali brez tega veselja, ker je bila večina barov (kje bi drugje spoznavali nočno življenje?) popolnoma zasedenih. No, kljub vsemu je mnogim uspelo, da so šli spat v zgodnjih jutranjih urah, kar se je poznalo zjutraj pri zajtrku.

Takoj po zajtrku smo se odpravili na lov za spominki in mislim, da se ne bom dosti zmotila, če napišem, da so bili ti spominki večinoma ogrske salame in „slavno“ vino „Bikova kri“.

Po nakupovanju smo se odpeljali z avtobusom na ogled Budimpešte. Mesto je izredno lepo, veliko ima zgodovinskih spomenikov in narodnih znamenitosti. Po samem ogledu mesta smo se vrnili v hotel, kjer nas je čakalo kosilo in potem še dolga pot do doma.

Okoli 22. ure zvečer smo prišli v Ljubljano, utrujeni, toda zadovoljni, da smo videli vsaj majhen delček Madžarske.

Jelka Oblak

Glasilo Dinos izdaja OZD Dinos Ljubljana, Parmova 33 v 500 izvodih.

Glasilo ureja uredniški odbor: Jančič Danilo, Stane Koman, Stane Mancini, Anton Plešec, Janez Ramovš, Venčeslav Vetrovec. Glavni in odgovorni urednik je Stane Mancini.

Tiska Dopsina delavska univerza Ljubljana, Parmova 39.

DOPISUJTE
V
GLASILO

telefon- ~iranje

Nepogrešljiv del našega vsakdanjika je spretno, zanimivo, predvsem pa prijetno, takorekoč imenitno komunikativno sredstvo je, ki nas povezuje v družbo zasebno in službeno kramljavačih sodelavcev.

Zakaj najprej zasebno. V pogovorih s telefonisti izvem, da v podjetjih – kot z gotovostjo trdijo – telefoniramo še največ zasebno. Zasebne informacije, podatki, novice običajno najbolj obremenjujejo telefone podjetja.

Informacije krožijo po podjetju, številka kliče številko – čenče žive. Telefoni brne, medkrajevna posreduje. Celo do zamejstva seže naš privatni glas. Telefonske impulze pa plačuje podjetje, se pravi mi vsi.

Stabilizacijsko se torej pri tem ne obnašamo. Nemara je res, da brez slehernega zasebnega pogovora tudi v bodoče ne bo šlo, prav bi pa bilo, da bi vsak izmed nas zmanjšal število zasebnih telefonskih razgovorov, saj je res tudi to, da marsikaj med povedanim v službi, v službenem času, po službenem telefonu ni nujno.

Zmanjšajmo število zasebnih informacij po telefonu, pa bo to pomemben prispevek stabilizacijskim in varčevalnim prizadevanjem. V podjetju nas je kar precej, ki se v službenem času, na delovnem mestu, v zasebni namen, vendar na stroške podjetja, lotevamo črne, sive ali oranžno obarvane govoreče skrinjice.

Ivan Peternelj

Srečanje hčerke našega delavca Košaka iz Ljubljane z Dedkom Mrazom.

najden- ček

Nekega jutra je v nekem podjetju eden od delavcev za kupom zabojev našel dojenčka. Vzel ga je v naročje, o tem obvestil predelavca, nato pa ga je po instančni poti predal mojstru. Mojster je dojenčka predal obratovodji, ta pa tehničnemu direktorju. Nato se je sestal kolegij in razpravljaj, če ima podjetje kaj opraviti s tem dojenčkom.

Kolegij se je odločil za uporabo sodobnih tehnik upravljanja in sestavil skupino, saj je sodil, da gre za nalogo, ki je po zaključku projekta opravljena.

Projektna skupina je zasedala več mesecev in je končno vodstvu predložila tole poročilo:

1. V našem podjetju noben par sodelavcev ne sodeluje tako tesno, da bi mogel nastati takšen izdelek.
2. Pri nas ničesar ne delamo z veseljem in ljubeznijo.
3. Pri nas so vse stvari brez glave in nog.
4. Pri nas še nikoli nismo ničesar naredili v devetih mesecih.
5. Zaključek: Otrok ni naš. Našemu podjetju ne more nihče naprtiti odgovornosti za ta izdelek.

Ivan Peterneč

PRIREDITVE DEDKA MRAZA

Novo leto je za nami in prav je, da zvemo, kako smo se v naši delovni organizaciji na upravi in na poslovalnicah spomnili naših najmlajših, ki v mesecu decembru še posebno željno pričakujejo Dedka Mraza in njegova darila in igrice, ki jih prinaša s seboj.

Poklicali smo vse naše poslovalnice in izvedeli tole:

– BREŽICE, NOVA GORICA, PIVKA, MARIBOR, KRANJ, KOPER, TO BOHOVA – otroci so dobili darila, ki so jih na poslovalnicah sami pripravili.

– TRBOVLJE, CELJE – obdaritev so imeli v okviru Društva prijateljev mladine in krajevne skupnosti, poslovalnice so prispevale svoj delež.

– otroke delavcev uprave TO LJUBLJANA in poslovalnice LJUBLJANA je Dedek Mraz obiskal v Pionirskem domu z darili in igrice.

– ostale poslovalnice so nam povedale, da imajo za obdaritev prevelike otroke, nekateri so čakali na pobudo uprave, nekateri pa so na obdaritev pozabili.

Upamo, da so bili otroci z obiskom Dedka Mraza zadovoljni, prav pa bi bilo, da prihodnje leto na obisk Dedka Mraza ne bi pozabila nobena poslovalnica, saj vemo, da najmlajši veliko pričakujejo, a so zadovoljni tudi z malim.

J. H.

JANA

SESTAVILA MARJETA BOZINA	MOTO LETA	TURIS- TIČNA OBALA	KRAJ V SLOVE.	ATEK	AVTO. OZNAKA VINKOVA	PTIČKA	OKRAJ. ZA JUNIOR	VZHOD		GL. MESTO SIBIRIAN- KE	ZVEZA KOMUN. MLADINE	ZDRA- VILO	MESTO V SUDANU	SLOVEN- SICANT	
NAŠA POSLO- VALNICA										MESTO V HAGOUKU					
VESTA HROČKA								GORA V ISTOČI		LEBOTEN JE OČINANA MALAJI					
LJUBE. MOŽKO IME					KEMENI ELEMEN ŽIVI POD ZEMLJO		URBAN ZEVSOVA LJUBICA	MERA ZAELEKT. KOVINA	STANE GOBJA- NC	POKRAJALO TORIJ					
UČENI PRIPO- MOČKI													RADIJ MOTOVILLO		
ENAKI ČRKA			KRAJ NA GORIŠK.	MESTO V AVSTRA- LIJI							POE ŽITO				
MESTO V S.R.H				TITOV VELES VESTA KAVE		ČE RIŽEVO ŽERANJE			ŽVEPLO	BARJ DIVSI PETAUN		RUDOLF NAVADA		SOTJET- SKI ŠAHIST	
GROF (ANG.)					KARLOVO 50		EYBOP. GOSP. SKUPNO- ST			DELAVER S BOLET STAZEM POLFOR					
MESKAR ENOTA		NAVALNI NOVALIST GORA V HIMALAJI					LJUBS. BRADU. MAJČOBA		OLUTO- NIO		OTROK LITER				
NESTRO- KOVNJAK						AMEIGON NA TRACE ČEVLEJI			BOLJŠI BRIGA- DIO	HIT KMEČKO ORODJE					
MESTO NA SICILIJ					ORGAN VIDA PLEMEN. KOVINA		ITALIJA GLB. IGRA IMEDOLAV. 330 L. STAZEM			MESTEC V NAKERO NIOI	DALMAT. Z. IME ŽELEZOV OKSIO				
KITAJSK. OTOK				ANTIMON 2. ČRKA		PRITRDA ENICA VRAG		MESTOV BIH SAMOL- LASHNIK				SEEDINA VATENJA			
DVEA POČKAJ		Z NJIM OSTRIM VASTA PABLAVI KITAL					MESTOV ITALIJI TUDEKI VELIKAS						MESTEC V PANAMI	VASTA KROM- PIRJA	VASTA USNJA
NAŠ DOBA- VITELJ				DEL POTI				IP.ČRKA RIMSKA ŠTEVIL.		UMETNO BABYILO DOKTOR					
NETO REGIST. TONA				GRŠKA ČRKA			INDIKER ČEKA IADIOJ			SEVER ELIKER KOLAR		TURKI VELIKAS			
OŠEB ZAJMEK				MESTEC VČENI GOŠI 500				PARBIV. OTOŠKE OŠEVE 6.ČRKA				STALNA ORODJE TRITIJ			
RAZLIKA V KNJIGA						DIRTAT				GLASBI- LO					

NAGRADNA KRIŽANKA

ZA PRAVILNO REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE UREDNIŠTVO RAZPISUJE 3 NAGRADE.

- I. NAGRADA 200 DIN
- II. NAGRADA 100 DIN
- III. NAGRADA 100 DIN

REŠITVE NAGRADNE KRIŽANKE POŠLJITE NA NASLOV:

DINOS – LJUBLJANA
UREDNIŠTVO GLASILA LJUBLJANA, PARMOVA 33

NAJKASNEJE DO 20. FEBRUARJA
1976

DRAGI BRALCI!

ČE KRIŽANKE NE ŽELITE IZREZATI LAHKO POŠLJETE REŠITEV TAKO, DA IZPIŠETE VSE VODORAVNE BESEDE PO VRSTI ENO ZA DRUGO.

UREDNIŠTVO